

Kósa János

Ez a fiam [Kósa János]. Ez a kép akkor készült, amikor ausztráliai bevándorlási engedélyt kértünk, 1939-ben. Az egész azzal indult -- erre világosan emlékszem --, hogy egy vasárnap kirándulás volt, és mentünk volna fel Leányfaluról, már nem emlékszem, hogy hívják azt a kirándulóhelyet, és akkor azt mondtam, hogy itt nem lehet megmaradni, innen el kell menni. Mindenki elment a társaságunkból, mindenki.

Az engedélyt megkaptuk, azt mondhatnám, postafordultával. Miért kaptuk meg?

Mert nem zsidó, iparos, turista, hegymászó, síelő voltam. Postafordultával jött. A társaságunkból csak a zsidó nagymama nem kapta meg azonnal. A kikeresztelkedett két lánya és veje ugyanúgy megkapta. Már be voltunk csomagolva, és az utolsó hajó nem ment el, mert kitört a háború.